

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวานแผนกของความรู้แยกจากแผนกโยคะ ด้วยการมีโยคะลูก ๆ ดวงวิญญาณกลับมาหาโสมพรธาน ในการจะมีโยคะลูกต้องการสันโดษ

คำถาม: บนพื้นฐานใดที่การจดจำระลึกถึงของลูกอยู่อย่างมั่นคง?

คำตอบ: บนพื้นฐานของการลืมทุกสิ่งที่คุณมี ลูกไม่ควรจะแม้แต่จดจำร่างของลูก ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม ด้วยการส่งเวทย์ทุกสิ่งการจดจำระลึกถึงของลูกจะสามารถอยู่อย่างมั่นคง หากลูก ๆ จดจำพ่อด้วยความรักการจดจำระลึกถึงของลูกจะดึงดูดการจดจำระลึกถึงของท่าน บาบาสจะให้กระแสแก่ลูกด้วยเช่นกันที่จะทำให้ลูกดวงวิญญาณกลับมาสัมผัสพลาสมาที่ดีเสมอและช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น

โอมชานติ เวลามีสองสิ่ง: ความรู้และโยคะ พ่อมีสมบัติที่มีค่าที่ใหญ่หลวงที่ท่านให้แก่ลูก ผู้ที่จดจำพ่อมากที่สุดได้รับกระแสอย่างใหญ่หลวงเป็นเพราะการจดจำระลึกถึงของลูกดึงดูดการจดจำระลึกถึงของท่าน นี่คือกฎเพราะสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง หากใครบางคนมีความรู้มากมายนั้นไม่ได้หมายความว่าเขามีการจดจำระลึกถึง ไม่เลย แผนกของความรู้แยกออกไปและวิชาของโยคะนั้นยิ่งใหญ่กว่า ความรู้นั้นน้อยกว่าโยคะ ดวงวิญญาณกลับมาหาโสมพรธานด้วยโยคะ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอย่างมาก จนกว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงไม่เช่นนั้นแล้วก็เป็นไปไม่ได้ที่จะกลับมาหาโสมพรธาน หากลูก ๆ ไม่จดจำพ่อตลอดทั้งวันและแล้วพ่อก็ไม่จดจำลูกเช่นกัน ลูก ๆ เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงที่ดีและแล้วการจดจำระลึกถึงนั้นก็ดึงดูดการจดจำระลึกถึงของพ่อ ลูกดึงดูดพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยและต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ลูกจำเป็นต้องมีสันโดษอย่างใหญ่หลวงที่จะมีการจดจำระลึกถึงพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสำหรับผู้ที่มาภายหลังคือการจดจำระลึกถึง พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก การจดจำระลึกถึงของพวกเขาดึงดูดการจดจำระลึกถึงของพ่อ เมื่อลูก ๆ มีการจดจำระลึกถึงอย่างมากมายพ่อก็จดจำลูกอย่างมากมายด้วย ท่านดึงดูดลูก เมื่อลูกพูดว่า “บาบาได้โปรดเมตตา! ได้โปรดกรุณา!” นั่นก็อาศัยการจดจำระลึกถึงเช่นกัน หากการจดจำระลึกถึงของลูกนั้นถูกต้องแม่นยำก็จะมีแรงดึงดูดนั้นโดยอัตโนมัติและลูกจะได้รับกระแสพลัง ลูก ๆ ดวงวิญญาณรู้้อยู่ภายในว่าเมื่อลูกกำลังจดจำบาบาการจดจำระลึกถึงนั้นทำให้ลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ ความรู้คือทรัพย์สินสมบัติของลูก การจดจำระลึกถึงของลูกทำให้ลูกดึงดูดการจดจำระลึกถึงของบาบาได้ ด้วยสิ่งนี้ลูกกลับมาสัมผัสพลาสมาที่ดีและบริสุทธิ์ ท่านมีพลังมากมายอย่างยิ่งที่ท่านจะสามารถชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาท่าน: โอ บาบา! ได้โปรดมาและชำระพวกเราผู้ไม่บริสุทธิ์เถิด! ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเพียงแค่เรียกหาและสูญเสียเวลาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ถึงแม้พวกเขาอาจจะทำบาปได้อย่างจริงจังและแม้กระทั่งสังเวยตนเองที่วัดของชีวิตที่คำจื๊อพวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใด พวกเขายังคงเริ่มที่จะทำบาปอีกครั้งหนึ่ง มายาชักพวกเขาไว้ในทันที พวกเขาไม่ได้มาซึ่งสิ่งใด เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ดังนั้นลูกควรสังเวยตนเองต่อท่าน ผู้คนคิดว่าชีวิตและซากคือคนเดียวกัน นั่นก็เป็นเพียงความไม่รู้ด้วย ที่นี้บาบาพูดซ้ำ ๆ ว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกได้รับชัยชนะเหนือความตาย ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้มายาก็จะนำอุปสรรคเข้ามาในหนทางของลูก ตามนั้นเพราะเธอรู้ว่าด้วยการจดจำพ่อลูกจะจากเธอไป นี่เป็นเพราะเมื่อลูกได้กลายเป็นของพ่อ ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่ง ลูกต้องไม่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ของลูกอีกต่อไป มีเรื่องราวที่ซึ่งกล่าวว่าแม้กระทั่งไม้เท้าก็ต้องถูกทิ้ง ผู้อื่นบอกให้ลูกทิ้งทุกสิ่งแต่ไม่มีใครอื่นบอกลูกไม่ให้จดจำร่างของลูก พ่อพูดว่า: ร่างนั้นเก่า ลูกต้องลืมร่างนั้นด้วย ลูกต้องลืมทุกสิ่งของหนทางของบักดี ลูกต้องลืมทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ เพียงเมื่อลูกใช้ทุกสิ่งที่คุณมีเพื่องานรับใช้เท่านั้นที่การจดจำระลึกถึงของลูกจะอยู่อย่างมั่นคง หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง พ่อสอนลูก ๆ ท่านไม่มีความอยากปรารถนา ท่านเพียงแต่ทำงานรับใช้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ นี่คือการแสดงของพ่อและลูก ๆ พร้อมกัน ลูก ๆ จดจำพ่อและแล้วพ่อก็นั่งที่นั่นและให้ไฟส่องทางแก่ลูก เมื่อลูก ๆ ดึงพ่ออย่างมากพ่อก็นั่งและให้แสงแก่พวกเขา หากพวกเขาไม่สามารถดึงบาบาได้อย่างมากเพียงพอและแล้วบาบาก็จะนั่งและจดจำพ่อ หากเวลาใดก็ตามที่ใครบางคนต้องการกระแสพลังการนอนของบาบาก็จะถูกรบกวน ท่านจะหว่านโยวผู้หนึ่งผู้หนึ่งต้องการที่จะได้รับกระแสพลัง ช่วงชีวิตของลูกไม่ได้เพิ่มพูนขึ้นด้วยการศึกษาความรู้ ช่วงชีวิตของลูกเพิ่มขึ้นและลูกกลับมาสัมผัสพลาสมาที่ดีเสมอด้วยการได้รับกระแสพลังนี้ มีบางคนในโลกที่มีอายุอยู่ 125 ถึง 150 ปี แนนอนที่พวกเขาเหล่านั้นต้องพลาสมาที่ดี พวกเขาต้องเคยทำบาปดีมากมายด้วย มีคุณประโยชน์ในบักดี ไม่มีความเสียหายในสิ่งนั้น กิริยามารยาทของผู้ที่ไม่ทำบาปใด ๆ นั้นไม่ดี ในบักดีมีศรัทธาในพระเจ้าดังนั้นพวกเขาไม่ได้พูดเท็จหรือทำบาปหรือโกรธในธุรกิจของพวกเขา ผู้ทำบาปได้รับการยกย่องด้วย ผู้คนไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่หนทางของบักดีได้เริ่มต้น พวกเขาไม่รู้สิ่งใดของความรู้นี้ หนทางของบักดีกำลังจะกลับมาเติมไปด้วยพลังด้วยเช่นกัน แต่เมื่ออิทธิพลของความรู้นี้เติบโตขึ้นบักดีก็จะถูกละทิ้งไปอย่างสมบูรณ์ การ

แสดงนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์และเกี่ยวกับบัตติและความรู้ ผู้คนเพียงแต่พูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์แต่แล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ความสุขและความทุกข์เป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน เป็นเพราะไม่รู้จักรัศครพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดจากร่างของพวกเขาและใช้อีกร่างหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่ได้พูดว่าลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง เป็นเวลาที่พ่อสอนลูกให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของความสุข ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความสุขเป็นเพียงเมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาจดจำพระเจ้า เพียงแต่มองดูว่าละครนั้นน่าอัศจรรย์เพียงไร! เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจต่างลำดับกันไป ลูกเขียนประเด็นลงไปเพื่อที่จะทบทวนประเด็นเหล่านั้นในเวลาของการให้คำบรรยาย หมอและนักกฎหมายก็จดประเด็นลงไปด้วย เวลานี้ลูกกำลังได้รับการกำหนดของพ่อลูกควรที่จะทบทวนประเด็นเหล่านั้นก่อนให้คำบรรยายเช่นกัน บาบานั้นได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อพ่ออธิบายแก่ลูกผู้นี้ที่รับฟังด้วย หากท่านไม่ได้บอกประเด็นแก่ลูก พ่อจะรู้ประเด็นเหล่านั้นเพื่อที่พ่อจะสามารถอธิบายแก่ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก มีรูปภาพของบราห์มาและวิษณุด้วย ลูกไปยังอาณาจักรของลูกตามลำดับกันไป ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามที่ลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรและลูกได้เข้าถึงมากเพียงไร พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายประเด็นที่ลึกล้ำและละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ลูกควรที่จะจดประเด็นใหม่ๆ ลงไป ประเด็นเก่าๆ นั้นจะไม่มีประโยชน์ใด หลังจากที่ลูกได้ให้การบรรยายแล้วลูกก็จดจำว่าหากลูกได้อธิบายประเด็นบางอย่างและแล้วสิ่งนั้นก็จะอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาคือ “นักพูดความรู้” แต่ต่างลำดับกันไป ดีที่สุดคือมหารตี บาบานั้นต่างไป บัพและดาดานั้นรวมรูปกัน การอธิบายของมามานั้นดีที่สุด ลูกๆ เคยได้นิมิตของมามาที่สมบูรณ์พร้อม เมื่อไรก็ตามที่จำเป็นบาก็จะมาด้วยและเข้าไปและทำให้งานของท่านให้เสร็จสิ้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกศึกษาเล่าเรียนเมื่อลูกมีเวลา ลูกต้องทำธุรกิจ ฯลฯ ตลอดทั้งวัน ลูกต้องการเวลาที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกต้องการความเงียบสงบ ยกตัวอย่างหากใครบางคนทำงานรับใช้ที่จำเป็นจะต้องได้รับกระแสพลังและแล้วดวงวิญญาณนั้นก็ต้องเป็นที่จดจำเพื่อที่จะให้การช่วยเหลือ ก่อนอื่นด้วยการจดจำใบหน้าและแล้วลูกก็สามารถจดจำดวงวิญญาณ ลูกต้องสร้างวิธีการเช่นนั้น หากลูกๆ ที่มีค่าต้องงานรับใช้กำลังมีประสบการณ์ของความยากลำบากพวกเขาต้องได้รับการช่วยเหลือ ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและแล้วจดจำว่าดวงวิญญาณนั้นเล็ก นี่เป็นเหมือนกับให้ไฟส่องทางแก่พวกเขา ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งในสถานที่เฉพาะและมีการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและรับประทานอาหารของลูก หากลูกต้องการให้กระแสพลังแก่ผู้อื่นลูกต้องคงตื่นอยู่ตลอดคืน ลูกๆ เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าตามที่ลูกจดจำพ่อมากเพียงไรในขณะที่ตื่นนอนตอนเช้าก็จะเป็นแรงดึงดูดตามนั้นและบาก็จะให้แสงแก่ลูก ธุรกิจของบาคือการให้ไฟส่องทางแก่ลูกๆ เมื่อไรก็ตามที่จำเป็นจะต้องให้ไฟส่องทางอย่างมากบาก็จะจดจำพ่ออย่างมากมาย ดังนั้นพ่อให้ไฟส่องทางด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำดวงวิญญาณและแล้วก็ให้ไฟส่องทาง บาบานั้นเองก็ให้ไฟส่องทางด้วย ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นความเมตตาหรือพรหรืออะไรก็ตามด้วยเช่นกัน หากลูกที่มีค่าต้องงานรับใช้ล้มป่วยและแล้วเป็นเพราะดวงวิญญาณนั้นต้องการพลัง บาบารู้สึกกรุณาและตื่นอยู่ตลอดคืนและจดจำดวงวิญญาณนั้น หากดวงวิญญาณมีการจดจำระลึกถึงบาก็จะจดจำพวกเขาตอบแทน พ่อมีความรักที่ยิ่งใหญ่ต่อลูกๆ และดังนั้นการจดจำระลึกถึงของท่านจึงไปถึงดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามความรู้ที่ง่ายตายและไม่มีอุปสรรคใดๆ ของมายาในสิ่งนั้น สิ่งหลักคือการมีการจดจำระลึกถึงแต่มีอุปสรรคในสิ่งนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงสติปัญญาของลูกจะกลับมาเป็นเช่นไหลทองคำที่ทำให้ลูกสามารถเข้าถึงความรู้ได้ มีคำกล่าวว่าน้ำนมราชสีห์จะสามารถเก็บไว้ได้ในไหทองคำเท่านั้น ลูกต้องการไหทองคำเพื่อที่จะเก็บสมบัติของความรู้ที่พ่อให้ไว้ สิ่งนี้จะสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ อย่าได้คิดว่าพ่อคือผู้ล่วงรู้ความลับภายใน การบอกบางสิ่งล่วงหน้าซึ่งต่อมาได้เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ต่างๆ นั้นเกิดขึ้นในหนทางของบัตติ หากพวกเขามีลูกพวกเขาก็พูดว่าเป็นพรของกูรหากสิ่งนั้นไม่เกิดขึ้นพวกเขาก็พูดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน พ่อได้อธิบายแล้วถึงความลับของละครแก่ลูกๆ อย่างชัดเจนมาก ลูกไม่รู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้มาก่อน นี่เป็นเหมือนกับการตายขณะที่มีชีวิตและการเกิดใหม่ของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพูดหัวข้อที่ว่าลักษมีและนารายณ์ได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขายังไรและพวกเขาสูญเสียไปอีกอย่างไร บอกพวกเขาว่าเราสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดนั้นได้ บราห์มานั้นพูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อเคยกราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์และพ่อเคยศึกษากิตะด้วย เมื่อบามาเข้ามาในร่างของพ่อพ่อก็ละทิ้งทุกสิ่ง พ่อได้นิมิตที่บาศาพูดว่า: จดจำพ่อและบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีคำถามของสิ่งนี้ของการศึกษากิตะ พ่อนั่งในผู้นี้และทำให้เขาทิ้งทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าเขาได้ไปที่วัดและได้เหลือบมองชีวา สิ่งต่างๆ ของบัตติเพียงแต่หายไปอย่างสมบูรณ์ สติปัญญานั้นได้รับการเติม

เต็มด้วยความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ด้วยการรู้จักพ่อลูกมาเพื่อล่วงรู้ทุกสิ่ง ลูกควรจะเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้เพื่อที่ผู้คนนั้นจะตลึงงันและวิ่งมาเพื่อฟังลูก ไปที่วัดและถามใครก็ตามที่นั่นว่า: มีศาสนาอื่นใดคงอยู่หรือไม่เมื่อลัทธิมีและนารายณ์เป็นนายของโลก? มีเพียงบาร์เตียเท่านั้นในเวลานั้น ดังนั้นท่านจะสามารถพูดได้อย่างไรว่ายุคทองคงอยู่หลายแสนปี? ในเมื่อพวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์เคยเป็นดินแดนสีขาวดีจะสามารถเป็นหลายแสนปีได้อย่างไร? หลังจากหลายแสนปีประชากรนั้นก็จะมีไม่ถ้วนเหมือนกับจำนวนยุง เพียงแต่บอกพวกเขาเล็กน้อยและพวกเขาจะตลึงงันด้วย อย่างไรก็ตามความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่เป็นของสกุลนี้เท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะเพียงแค่พูดว่าความรู้ของบราห์มา กุมารีนนั้นน่าอัศจรรย์ ลูกต้องการสติปัญญาเพื่อที่จะเข้าใจ สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง สามีและภรรยาจดจำกันและกัน ดวงวิญญาณจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ในเวลานี้ทุกคนนั้นมีโรคภัยและต้องถูกทำให้เป็นอิสระจากโรคภัย เก็บหัวข้อนี้ไว้บอกพวกเขา: หากท่านล้มป่วยซ้ำแล้วซ้ำเล่าเราสามารถให้สมุนไพรรักษาชีวิตแก่ท่านที่ท่านจะไม่ล้มป่วยอีกครั้ง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้หากท่านรับประทานยาอย่างเหมาะสมที่เราให้แก่พวกท่าน ยานี้ไม่แพงเลยและจะป้องกันพวกท่านจากการล้มป่วยถึง 21 ชั่วโมงตลอดทั้งยุคทองและยุคเงิน นั่นคือสวรรค์ จดประเด็นเหล่านี้ลงไปแล้วเขียนประเด็นเหล่านั้นเอาไว้ ลูกเป็นศิษย์แพทย์ของศิษย์แพทย์ทั้งหมด ศิษย์แพทย์ที่ไม่สูญเสียที่ยิ่งใหญ่ของศิษย์แพทย์ทั้งหมดจะให้ยาเช่นนั้นแก่ลูกสำหรับ 21 ขาดิเกิดในอนาคตของลูก ลูกจะไม่ล้มป่วย เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันผู้คนจะเป็นสุขจากการได้ยินสิ่งต่างๆ เช่นนี้ พระเจ้าพูด: พ่อคือศิษย์แพทย์ที่ไม่สูญเสีย ผู้คนยังคงจดจำท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ศิษย์แพทย์ที่ไม่สูญเสียได้โปรดมา! เวลานี้พ่อได้มาแล้ว เฝ้าแต่อธิบายส่งต่างๆ เหล่านี้แก่ทุกคน ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะเข้าใจอย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่ให้วิธีการที่ชาญฉลาดแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้รับไฟส่องทางจากพ่อตั้งแต่เข้าประตูและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ กลายเป็นผู้ช่วยของท่านด้วยการตื่นตลอดคืนจากการให้กระแสปลังงานแก่กันและกัน
2. ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีอย่างมีค่าด้วยการใช้สิ่งนั้นสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้า สัมผัสแก่ของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งเวทย์ตนเองอย่างสมบูรณ์และเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกรับใช้เป็นเช่นการจุติของผู้ที่จุติมาจากเบื้องบนและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต เช่นที่พ่อลงมาจากอาณาเขตละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ เช่นเดียวกันเราได้มาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเพื่อทำงานรับใช้ ทำงานรับใช้ด้วยประสบการณ์นี้และลูกจะพิเศษอย่างสม่ำเสมอและเป็นเช่นพ่อ ได้รับความรักจากโลก การลงมาจากข้างบนหมายถึงการทำงานรับใช้เป็นเช่นการจุติที่ได้จุติมาแล้ว ทุกคนต้องการการจุติที่มาพาพวกเขากลับไปกับท่าน ดังนั้นลูกคือการจุติที่แท้จริงผู้ที่พาทุกคนกับไปยังดินแดนของการหลุดพ้น เมื่อลูกรับใช้เป็นเช่นการจุติลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิตและเติมเต็มความต้องการมากมาย

คติพจน์: ไม่ว่าบางคนให้ลูกสิ่งที่ดีหรือไม่ดีลูกต้องให้ความรัก ความร่วมมือ และความเมตตาแก่ทุกคน

โอม ชานติ